

Slige politiske Kvindeforeninger, hvad enten de nu kalder sig *Primrose Ligua* eller „Liberal Kvindeforening“, om de er mere eller mindre konservative eller fremskridts- eller radikale, eller om de hører til denne eller hin Partigruppe, saa er de dog et Tidens Tegn, som det er værd at lægge Mærke til, og vidner ikke alene om de engelske Kvinders politiske Modenhed, men ogsaa om den Alvor, med hvilken deres Bestræbelser i Almindelighed bliver opfattet, og om den Agtelse, Mændene viser disse.

Naar det er muligt, at en Forening eller et Parti kan fylde en Sal med tre Tusind Mennesker, naar der blandt denne Mængde findes de bedste Navne, og naar Forhandlingerne afvikles i største Ro og Orden, saa kan man sige, at den Sag, der saaledes føres frem, har gjort betydningsfulde Fremskridt og har faaet en fast Fod at staa paa.

Mary Eustage.

## Fra en Provindsby.

Ved at faa Deres ærede Blad i Haanden og læse Artiklen om Daabs-Ceremonierne kom jeg levende mine egne Følelser i Hu, da jeg som ung Moder for mange, mange Aar siden bar mit første Barn til Daaben.

Jeg mødte til den i Mindet om Jesu skønne Ord: „Lad de smaa Børn komme til mig“, i inderlig Tillid til Guds Kærlighed, i inderlig Taknemmelighed for hans Miskundhed, at han havde forundt mig denne Glædestund, hvor jeg kunde bringe ham min Førstefødt, i Tillid til, at han i Naade vilde modtage mit Løfte om, efter al den Evne, der maatte skænkes mig, at opdrage Barnet til hans Ære.

Derpaa kom hine Ord, som De omtalte, Ord om Misgerning og om Synd, som maaske kunde høre hjemme andre Steder, men som her i dette hellige Øjeblik kun kunde saare og forvirre.

Jeg følte mig saa beskæmmet og saa bedrøvet, at jeg aldrig senere selv har villet overvære mine Børns Daab, og jeg er overbevist om, at den Herre som sagde: „Hvor To eller Tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt dem“, han har lige fuldt hørt, naar vi Forældre bede for vore Børn.

En gammel Kone.

## Ærgerligt.

Kender Du, min elskværdige Læser, noget mere ærgerligt end at løbe seks, syv Gange forgæves for at træffe en Mand, med hvem man har noget meget vigtigt at tale om. Paa hans Dør staar der intet om hans Modtagelsestid; man ringer med Ængstelse paa Klokken af Frygt for, at netop den Tid kunde være ubelejlig. En Pige lukker op, hun véd ikke, naar Herren er at træffe, men mener muligvis Kl. 1 eller Kl. 5. Man møder paa Klokket, men nu er han lige gaaet ud, og saaledes løber man sik-sak, kører i Sporvogn for ikke at spille sin Tid, man styrter fra sine Maaltider, og endelig efter en halv Snes forgæves Forsøg paa at træffe ham, skammer man sig da endelig over sin Løben paa Døre og opgiver i Fortvivlelse videre Forsøg.

Burde dog ikke ethvert nogenlunde civiliseret Menneske i en By som København vise sine Venner eller Publikum det Hensyn, at skrive paa sin Dør ved Siden af sit Navn, hvad Tid han eller hun træffes. Jeg hører i Tanken min ærede Læser svare. Ja, jeg er nu ikke en saadan offentlig Person, at jeg søges af mange, og det vilde dog vistnok synes anmassende, om jeg skrev Modtagelsestid paa min Dør. Men, kæreste Læser, om Du lever i den mest beskedne Tilværelse, skylder Du dog de faa Venner, Du har, at angive en Tid, hvor de kan træffe dig; især i en By som København, hvor Afstanden er saa stor.

For mig maa Folk gerne sætte deres Modtagelsestid fra 5—6 om Morgen eller fra 9—10 Aften, blot at jeg ikke skal spille min Tid med at løbe forgæves. Og efter min Mening bør den tarveligste Mand eller Kvinde vise saa megen Høflighed mod andre Mennesker, at de vil lade sig faa i Tale.

Har jeg ikke Ret?

En Økonom.

## Sibirien.

Sibirien! Hvilket Gaadeland er det ikke for de fleste af os? Vi ved, at der er meget koldt, og at det er meget slemt at blive forvist til Sibirien, og de af os, der er saa heldige ikke at have glemt deres Geografi, ved desuden at det gennemstrømmes af 3 store Floder, at der er nogle Byer som hedde Tobolsk, Irkutsk, Jakutsk o. s. v., og nogle store, tilfrosne Sumpe mod Nord, men saa er vi ogsaa færdige. Og det kan vi jo dog daarlig være bekendt i vor oplyste Tidsalder.

Over dette „mørke Fastland“ bliver der nu pludselig kastet et skarpt Lys, et Lys, der trænger ned i de mørke sibiriske Fængsler og ind i de Forvistes fattige Boliger, og aabenbarer de skrækelige Forhold, der hersker i dette af Naturen saa rigt udstyrede Land. En Amerikaner, Hr. George Kennan, blev i Aaret 1885 af det amerikansk-engelske Maanedsskrift, „The Century Magazine“, sendt til Sibirien for at undersøge Forvisningssystemet der. Et heldigere Valg kunde vel neppe være bleven gjort. Hr. Kennan havde for opholdt sig halvtredie Aar i Sibirien, havde gennemrejst hele det russiske Rige, og stod desuden, hvad der var det vigtigste, paa en særdeles venskabelig Fod med det russiske Indenrigsministerium, begrundet paa, at han flere Gange offentligt havde taget den russiske Regering i Forsvar, netop med Hensyn til de sibiriske Forhold.

Han var saa heldig i St. Petersborg at faa et Anbefalingsbrev fra Indenrigsministeren, og med denne Nøgle, der lukkede op saa at sige alle Steder, gennemrejste han Sibirien og brugte sine Øjne og Øren, som kun en Amerikaner kan det.

Beretningen om denne farefulde og besværlige Rejse er jævnt og dog livligt fortalt, og den er saa meget mere fornøjelig at læse, som Forfatteren ikke udelukkende holder sig til Forvisningssystemet, men tillige giver os et klart og anskueligt Billede af Sibliens Natur- og Folkeliv, samt værdifulde statistiske Oplysninger, der viser os hvad der kunde bringes ud af dette frugtbare Land, hvis det blev nogenlunde fornuftigt regeret.

Da Værket tilmed er udstyret med gode og talrige Billeder, er der neppe nogen Tvivl om, at det vil være i Stand til at erobre sig en talrig Læsekreds.

Sibirien, som er oversat af L. Stange, udkommer i Hefter à 90 Øre. Alb. Cammermeyers Forlag. Bystander.

## Kvindelig Fremskridtsforening.

Hr. Overretssagfører Niels Petersen holdt i Mandags Aftes et interessant Foredrag om Gladstone. Foredragsholderen belyste særligt Gladstones Forhold til Fredssagen, viste hvorledes Englands store Premierminister flere Gange satte sin mægtige Indflydelse paa Spil ved at arbejde for Fredssagens Idé, saasom ved Alabamasagen o. fl. — Gladstone med sin maaské enestaaende eminente Begavelse, der i sin Ungdom var traadt ind i Parlamentet som konservativ, er nu i sit 82de Aar den mest frisindede Mand i Evropa; det gælder ikke for ham at indtage Magtstilling som første Minister, ja han vil end ikke beholde den et eneste Øjeblik længere, end Folket ønsker det, men hans egenlige Formaal er at demokratisere England.

Foredraget blev hørt med den største Interesse.

— Mandagen den 25de April holder Foreningen sit næste Møde med Diskussion, hvortil kun Medlemmer har Adgang.

## De kvindelige Papirarbejdere.

Denne ny Forening holdt i Fredags sit første offentlige Møde. En hel Del af de ældre Kvindeforeningers Styrelsesmedlemmer havde givet Møde og udtalte deres Glæde over Søsterforeningen, og søgte ved opmuntrende Ord og gode Raad at styrke de unges Kræfter.

Hr. Journalist Meyer holdt det egenlige Foredrag, som helt igennem var fuldt af Begejstring og Poesi. Faa Mænd af vore Talere forstaa saaledes at tiltale de unge Kvinder skæmtende, æggende og dog alvorligt og stærkt. Med de mildeste Ord lægger han det ansvarsfulde Hverv paa deres Skuldre, og der er sikkert ingen, der kan gaa uden om hans Tale, som et manende Krav til at tage Arbejder- og Kvinde-sagen op.

Derfor var hans Tale styrkende for den unge Forening. Han viste, at Dannelse af en Fagforening betød, at ogsaa disse Kvinder vilde tage en Kamp op, der skulde hæve

Denne Bestillingsseddel udklippes, paa-  
tegnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.